

jo saaledes, at de Takster, hvorefter man indhandler de grønlandske Varer, ere saa lave, at Befolkningen deroppe kun faar et uhyre ringe Vederlag for de Produkter, de sælge; og de ere jo tvungne til at tage imod den Betaling, som Handelen byder dem; de kunne ikke som andre Folk, der handle, sige, hvor meget de ville have for deres Varer, de skulle tage imod de Priser, Handelen byder. Og Handelen er jo en Monopolhandel, saa de have ikke Adgang til at sælge til andre, men ere nødsagede til at tage mod de Priser, som Handelen byder. Disse Priser ere saa uhyre lave, at Grønlænderne ikke paa langt nær faa de Priser, som deres Varer i Virkeligheden ere værd. Herom findes der i Kommissionsbetænkningen en hel Række Oplysninger, som jeg tidligere har tilladt mig at fremdrage nogle af; men da den højtærede Minister for Handel og Søfart, der nu har tiltraadt sit Embede, tidligere var Medlem af Kommissionen, vil jeg tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa disse Forhold og haabe, at der snarlig kan ventes en Forbedring af de Forhold, under hvilke Grønlænderne skulle sælge deres Varer. Jeg skal tillade mig at anføre enkelte Udtalelser i Betænkningen, som ere meget betegnende.

Side 11 i Betænkningen siger Flertallet, hvoraf den højtærede Handelsminister var Medlem, at Handelen har givet Grønlænderne urimelig lave Priser for de grønlandske Produkter. Det anføres derefter, at i 5-Aaret 1900—01 til 1904—05 er der i aarligt Gennemsnit betalt til Grønlænderne for indhandlede Produkter 179,800 Kr., hvortil saa kommer en Femtedel af den indhandlede Pris, som altsaa udgør ca. 36,000 Kr., saa at det samlede Beløb, der er udgivet af Handelen for disse Varer er ca. 215,700 Kr. Nu anføres det endvidere, at disse samme Produkter i København ere solgte for et Beløb af 603,900 Kr., altsaa et Beløb, der er langt, langt større, meget større end det, Grønlænderne have faaet udbetalt. Det er altsaa en fuldstændig Misbyden af Grønlændernes Varer, og uagtet denne Sum er saa meget større end den Sum, der er betalt Grønlænderne, er det jo en Kendsgerning — det fremgaar jo ogsaa af Betænkningen — at ved en rationel Ordning af Handelen paa et merkantilt Grundlag vilde der kunne naas endnu højere Priser, endnu større Indtægt af de Varer, som blive solgte i København. I det hele anfører Kommissionens Flertal, at hvis man ordner Handelen paa rationel

Maade efter merkantile Principper, vilde man, naar alle de Udgifter, der skulle afholdes af denne Konto, vare fraregnede, kunne give Grønlænderne 70 pCt. mere for deres Produkter, end de hidtil have opnaaet. Jeg mener, at disse Forhold ere ganske usunde, og naar en Handel er baseret paa at udbytte et Lands Befolkning paa den Maade, kan der deri ligge nogen Forklaring for, at der ogsaa paa andre Omraader kan opstaa Misligheder i en saadan Handel. Grundlaget for en sliq Handel bør være reelt og saaledes, at Grønlænderne i Virkeligheden faa, hvad deres Arbejde og Varer ere værd, og ikke saaledes, at de i den Grad misbydes for deres Varer og udbyttes som nu. Det har meget uheldige Følger for Grønlænderne, ikke alene det, at de blive ved at være fattige, medens de kunde være noget mere velhavende, for saa vidt Landets Erhvervs-kilder ere saaledes, at de give dem Grundlaget for et Erhverv, men det har ogsaa uheldig Indflydelse i andre Henseender, ogsaa med Hensyn til deres kulturelle Standpunkt deroppe. Ogsaa herom anfører Kommissionens Flertal en Række betegnende Udtalelser. Der anføres saaledes Side 11, at denne Handelens Fremgangsmaade maa siges at være aldeles urigtig; den maa for den grønlandske Befolkning virke uheldigt ved at svække Produktionslysten og Sansen for Sparsommelighed. Man anfører endvidere, at den hemmer den grønlandske Befolknings Udviklingsmuligheder og navnlig enhver Mulighed for dens Oplæring til fri Handel. Flertallet udtaler endvidere, at dets bestemte Modstand mod denne Fremgangsmaade derfor hviler ikke blot paa merkantile Betragtninger, men tillige paa den store Interesse for Grønlændernes Velfærd, som Arbejdet for de grønlandske Forhold har maattet fremkalde hos Udvalget. Jeg har under Behandlingen af den sidste grønlandske Lov fremdraget dette, og jeg tillod mig at stille Ændringsforslag, som imidlertid ikke blev vedtagne. Men da et tidligere Medlem af Kommissionens Flertal nu indtager Pladsen som Minister for Handel og Søfart, vil jeg gerne drage disse Forhold frem og henlede hans Opmærksomhed derpaa, idet jeg vil forvente, at den Interesse, som han nærede for den grønlandske Befolkning som Medlem af Kommissionen, ikke maa være bleven svækket nu, efter at han har tiltraadt sit høje Embede, men at den maa vedblive at være til Stede, og at han fremdeles vil virke i samme Aand paa dette Om-